

Sygn. akt I CNP 41/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie skargi W. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w .
z dnia 28 kwietnia 2008 r., wydanego w sprawie
z powództwa W. K.
przeciwko Rządowi Republiki Uzbekistanu
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 listopada 2012 r.,

umarza postępowanie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2008 r. odrzucił na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 pozew W. K. w sprawie o zapłatę przeciwko Rządowi Republiki Uzbekistanu (pkt 1) oraz oddalił wniosek o wezwanie do udziału w sprawie Skarbu Państwa Republiki Uzbekistanu (pkt 2). Postanowienie to w punkcie 2 powód zaskarżył na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem, wniesioną w dniu 9 czerwca 2009 r. Wnosił o stwierdzenie, że objęte nim orzeczenie jest niezgodne z art. 64 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dokonana ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 155, poz. 1037) zmiana przepisów kodeksu postępowania cywilnego wyłączyła możliwość zaskarżenia skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnych postanowień niekończących postępowanie. W wypadku prawomocnych orzeczeń, od których skarga nie przysługuje, można domagać się odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia w postępowaniu ze skargi, chyba że strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych (art. 424^{1b} k.p.c.). Ustawa zmieniająca, która weszła w życie w dniu 25 września 2010 r. nie zawiera przepisów międzyczasowych, co zgodnie z zasadą bezzwłocznego stosowania przepisów procesowych oznacza, że od tej chwili skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem innych orzeczeń niż wymienione w art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c. jest niedopuszczalna. Dotyczy to także skarg wniesionych przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

W tym stanie rzeczy wniesiona przez powoda przed tą datą skarga od orzeczenia, nie objętego art. 424¹ § 2 k.p.c., stała się z dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej niedopuszczalna, co uzasadnia umorzenie zainicjowanego nią postępowania, stosownie do art. 355 § 1 k.p.c.